

בית משפט לעניינים מקומיים ירושלים

לפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון

ת.פ. 5557/14
תאריך : 20/09/15

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד דרוויש

ע"י ב"כ עו"ד ס' ארשיד

הנאשם

החלטה

1. לנאשם מיוחסת עבירה של אי ציות לצו הריסה או התאמה, לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965. כפי הנטען, הצו ניתן במסגרת גזר דין מיום 26.10.03 (בת.פ. 4661/99), הליך בו הורשע הנאשם בעבירת בניה שלא כדין.
  2. הנאשם העלה טענה מקדמית, לפיה יש לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק. זאת, משום שלא נחקר בטרם הועמד לדין, ובטענה שגזר הדין הנזכר לעיל לא הוסבר ותורגם לו עם נתינתו.
  3. אין זו הפעם הראשונה בה מוצגת בפני טענה בדבר הימנעות המאשימה מחקירת חשודים בעבירות על דיני התכנון והבניה, לרבות עבירות של אי-ציות לצו הריסה, טרם העמדתם לדין. ראו ת.פ. 5565/14 **מדינת ישראל נ' ביתאר** (19.7.15). כל ההחלטות פורסמו ב"נבו"; ת.פ. 2054/13 **מדינת ישראל נ' סיאם** (8.4.14); ת.פ. 8622/13 **מדינת ישראל נ' טל** (28.7.13). לפסיקה נוספת ראו את הסקירה בעניין **ביתאר**, בפס" 6 וכן תו"ב (קריות) 44015-04-12 **ועדה מקומית לתכנון ובנייה לב הגליל נ' נסאר** (12.6.14).
- בעניין **ביתאר** הוריתי על ביטול כתב אישום, בנסיבות הדומות מאוד לענייננו. ההנמקה שם יפה גם לענייננו. לא אביא את הדברים במלואם, והקורא הנכבד מופנה לאותה החלטה. בתמצית, עמדתי שם על חשיבותה של החובה לחקור חשוד טרם העמדתו לדין, כחלק מזכותו להליך הוגן וכנגזרת מתכליות החקירה. צוין כי חובה זו אינה נחלשת ואפשר שאף מתחזקת בעבירות התכנון והבניה, לרבות בעבירות אי-ציות וזאת נוכח ההשלכות המשמעותיות של העמדה לדין בעבירות אלה לרבות אמצעי הענישה האפשריים. צוין כי החובה האמורה עוגנה החל משנות התשעים, תחילה בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה ובהמשך בפסיקת בתי המשפט. עוד הובא המהלך ההדרגתי שהתרחש בבית משפט זה כאשר תחילה, נוכח מבחני ההגנה מן הצדק המורים לבחון את מכלול השיקולים הצריכים לעניין והאם ניתן לתקן את הפגם באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול האישום, ובשים לב לאינטרס הציבורי במלחמה בעבריינות הבניה ושיקולים נוספים שפורטו שם, נמנעתי בעניין **טל**,

בית משפט לעניינים מקומיים ירושלים

בעניין **סיאם**, ובמקרים נוספים שבאו בפני לאחר אותן החלטות מביטול כתבי אישום למרות שהנאשמים שם לא נחקרו טרם העמדתם לדין. שיקול שהיה שלוב בהחלטות אלה, הינו הרצון לאפשר לגופי התביעה בירושלים להטמיע את חשיבות החובה וליישמה. ועם זאת, בעניין **בויראת** מצאתי כי עצמת הפגם, וכן המשך ההתנהלות של הימנעות מחקירת חשוד תוך הצגת עמדה מערכתית המתכחשת לחובה לחקור, מחייבות לבטל את כתב האישום. עוד צוין שם כי נוסח ההתראה שנשלחה לנאשם לאחר שנמצא שאינו מקיים את צו ההריסה לא כלל הזמנה לחקירה וממילא שלא ניתן לראות בו קיום של החובה הנדונה, וכי היות שמדובר בביטול ניתן להגיש את האישום בשנית לאחר חקירה דבר הממעיט מן הנזק הנגרם לציבור כתוצאה מן ההחלטה.

4. המקרה הנוכחי מקביל לזה שנדון בעניין **בויראת**. כתב האישום הוגש באותו יום (1.7.14). המדובר בעיתוי שלאחר מתן ההחלטות בעניין **טל וסיאם**. גם הפעם הוגש כתב האישום מבלי שהנאשם זומן לחקירה. וגם הפעם אין בהתראה, אותה שלחה המאשימה לנאשם, זימון להתייצב לחקירה (לנוסח ההתראה ראו תגובת המאשימה מיום 28.7.15). בשולי הדברים אציין כי התראה זו נשלחה בדואר מבלי שהוצג אישור מסירה, כך שלא בוסס כי הגיעה לידי הנאשם. זאת ועוד, בעמדתה שהוגשה בתגובה לטענה המקדמית לא הציגה המאשימה הסבר להימנעות מחקירה במקרה זה, בניגוד להחלטות בית המשפט. על כן, אין לי אלא להסיק כי גם הפעם דובר בהתנהלות מערכתית ולא בתקלה.

5. יישום מבחני ההגנה מן הצדק כפי שנקבעו בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ' ואח'** (31.3.05) מובילני למסקנה, כי אין מנוס מביטול כתב האישום. אמנם, כפי שצינתי בעניין **בויראת** יש לנקוט זהירות רבה, בטרם נקיטה באמצעי מעין זה. אלא, שמדובר בפגם בעל עצמה. לעצם ההימנעות מחקירה, שמשקלה רב וזאת בין היתר בשים לב לסנקציות הניכרות אליהן חשוף הנאשם עם העמדתו לדין ועצם הפגיעה בו כתוצאה מן ההעמדה לדין ללא חקירה, מתווסף השיקול המערכתי הנוגע להימנעות המאשימה מיישום החובה לחקור, בשורת תיקים, למרות החלטות בית המשפט והנחיית היועץ המשפטי לממשלה. קיים הכרח לחדד חובה זו, לצורך הטמעתה.

בנסיבות אלה, סבורני כי ניהולו של הליך פלילי כנגד הנאשם המייחס לו הפרה של החלטת בית המשפט מעורר פגיעה חריפה בתחושת ההוגנות. לכן, למרות הפגיעה באינטרס הציבורי ואופייה הייחודי של עבירת אי הציות כמוסבר בהחלטותיי הנזכרות לעיל, איני סבור כי ניתן להסתפק באמצעי מתון יותר מאשר ביטול האישום.

6. נוכח מסקנתי זו, מתייתר הצורך לדון בטענתו הנוספת של הנאשם אודות העדר תרגום בעת מתן הצו.

7. אני מורה על ביטול כתב האישום. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

אוהד גורדון, שופט